

Cầu trời cho ông Trump thắng cử!

Đào Nương

Hôm qua là ngày Thứ Sáu 9 tháng 10. Một tuần trước đây, “vị tổng thống vĩ đại” của chúng ta bị Cô Vi hạ gục.

Cùng chịu thảm họa Cô Vi với ông là phu nhân Melania và 20 nhân viên thân cận của ông trong tòa Bạch ốc. Điều “khó tin” là quân đội hùng mạnh nhất thế giới Hoa Kỳ hiện nay cũng đã bị Cô Vi đẩy lui: hầu hết Bộ Tham Mưu của Ngũ Giác Đài Hoa Kỳ phải ở nhà làm việc vì bị nhiễm Covid-19.

“Vị tổng thống vĩ đại” thì dù có bị vương Cô Vi hay không thì sự “vĩ đại” của ông cũng không có gì thay đổi. Tối Thứ sáu 2 tháng 10, trực thăng chở ông vào nhà thương thì chiều Thứ hai 5 tháng 10, ông Trump rời nhà thương về tòa Bạch ốc, không cần tuân theo “luật” phòng chống Covid là sau khi nhiễm dương tính phải cách ly 14 ngày.

Không ai trả lời cho dân đen Hoa Kỳ biết là “vị tổng thống vĩ đại” của họ bị nhiễm từ ngày nào và bây giờ ông thử nghiệm ra sao? Thông cáo cho biết ngày mai, ông sẽ họp 2,000 người ủng hộ ông tại khuôn viên Tòa Bạch ốc để vận động tranh cử. Cũng trong ngày hôm qua, 9 tháng 10, số người nhiễm Cô Vi lên cao nhất tại Hoa Kỳ trong hai tháng qua: 56,191 người thử nghiệm dương tính.

Khi “vị tổng thống vĩ đại” bị dương tính, ông Trump phải đi nằm nhà thương thì chúng ta có thể nghĩ rằng trong ngày hôm qua có 56,191 người cũng đi nằm nhà thương chẳng? Vì có như thế thì mới đúng như lời ông Trump nói: tôi muốn rằng mọi công dân Hoa Kỳ cũng đều được chữa trị Covid giống như tổng thống của họ. Bravo. Chỉ có một điều là dân Hoa Kỳ chắc không ai giống được người ông: có trực thăng chở đi nhà thương, có một ủy ban bác sĩ điều trị, theo dõi và nhất là, không ai thiếu thuế vài trăm triệu đô la mà Sở thuế IRS chỉ đứng xa xa mà nhòm... Phải cầu cho ông

đắc cử vào tháng tới để dân Mỹ còn có một tấm gương “sáng chói” mà noi theo?

Xứ Mỹ này có nhiều điều không thể hiểu. Tin ông Trump không đóng thuế, trốn thuế tài tình được đồng bào “tui” đón nhận như đó là một bằng chứng cho thấy ông Trump là một người quá tài giỏi: gia tài mấy tỷ, tài sản giăng mắc khắp nơi mà không đóng thuế đồng nào cho đất nước này.

Năm 2016, ông đóng thuế chưa tới 800 đô, thua xa mẹ già nhà quê. Mà không phải chỉ một năm mà trong hai mươi năm, “vị tổng thống vĩ đại” đóng thuế rất ít. Bên cạnh tin ông Trump không đóng thuế là tin về đời sống xa hoa của gia đình ông. Khi đi chuyến đi công du đầu tiên, bà Melania Trump gây chú ý vì cái áo khoác hiệu Dolce Gabana trị giá \$55,000 đô la. Tiền cắt tóc của ông Trump là \$75,000. Lương “cố vấn” của cô con gái Ivanka là \$700,000 một năm. Tất cả sân Golf của ông đều thua lỗ. Tội thân ông.

Ở xứ Mỹ này, ai làm ăn thì cũng “âm mưu” trốn thuế, trốn càng nhiều thì là càng “giỏi”. Nhưng điều này cũng như có một sợi dây thông lòng thắt quanh cổ: khi bị sở Thuế IRS bắt bớ tù vì thiếu thuế, trốn thuế thì lại trở thành kẻ phạm pháp, mất nhà, mất cửa, mất danh dự Đó là trường hợp của các tiểu thương, khi bị kiểm toán bởi IRS được coi như chuyện... trời kêu ai nấy dạ.

Nhưng để tránh luật thuế khóa Hoa Kỳ, giới tư bản hay các “chuyên viên” cao cấp có đủ mách khéo để trốn thuế: mở công ty ở nước ngoài, ở nước ngoài thì lời nhưng ở Hoa Kỳ thì chỉ có lỗ, vận chuyển tiền xuyên qua quốc gia trung gian... Nhưng gian lận thuế ở Hoa Kỳ ai cũng biết nhưng không phải ai cũng làm. Mà người gian lận thuế thì tự trong thâm tâm không thể coi mình là một người lương thiện được.

“Vị tổng thống vĩ đại” của chúng ta không những chỉ có dương tính với Covid mà ông đã có triệu chứng bị nhiễm bệnh nhưng ông không cần tuân thủ luật cách ly 14 ngày như những công dân của ông. Sáng hôm nay, Thứ Bảy 10 tháng 10, chỉ có 7 ngày sau khi ông bị vương Cô Vi, ông mời 2,000 người vào tòa Bạch ốc để vận động tranh cử.

Chưa hết, chương trình vận động tranh cử của ông sẽ tiếp tục như ... thường lệ mặc dù hiện nay đã có nhiều nhân viên Tòa Bạch ốc từ phát ngôn viên chánh phủ cho đến các tướng lãnh lãnh đạo Ngũ Giác Đài phải ở nhà cách ly vì bị nhiễm Cô Vi. Nhưng ít ra, các “đồng chí” của Đảng cộng sản Trung Cộng không được đưa vào chương trình nghị sự tranh cử của ông Trump nữa.

Không nghe ông nhắc đến Trung Cộng nhiều như trước đây mà chỉ thấy ông loay hoay với Cô-Vi, với thuế, với những cái “fake news” trong những quyển sách viết tố cáo ông toàn những chuyện nghe qua thấy ón. Họ làm nhục ông quá đáng khi tố cáo ông đủ mọi điều.... Vậy mà cô cháu Mary Trump của ông còn cho là Too Much mais never enough này. Tuy là người thích kiện cáo nhưng không nghe thấy ông Trump kiện bọn “fake news” này ra tòa về tội vu cáo và mạ lỵ.

Hiện nay, giới “Cuồng Trump” ở Hoa Kỳ đã bắt đầu nhận thức được rằng nếu ông Trump tiếp tục là tổng thống Hoa Kỳ thêm 4 năm nữa thì ông Trump sẽ khó tìm được “đồng minh” dù là trong hay ngoài nước. Một vị tổng thống mà không làm việc được với các cơ quan an ninh của chánh phủ như FBI, CIA (vì thiên vị Dân Chủ và không

hữu hiệu), không làm việc được với toàn bộ báo chí truyền thông Hoa Kỳ (vì chúng chỉ là đồ thô tả), không làm việc được với các khoa học gia dù giữa mùa đại dịch, không làm việc được với các tướng lãnh quân sự, không làm việc được với các giới chức cao cấp của ngành ngoại giao, không có đồng minh trên thế giới, phủ nhận mọi cơ cấu, mọi tổ chức liên kết toàn cầu và trên tất cả, coi 50% dân chúng Mỹ theo gương các tướng lãnh Hoa Kỳ, những My Generals của ông Trump như Colin Powell, như James Mattis không phải là công dân Hoa Kỳ ... Những quyết định, những câu nói tiền hậu bất nhất, những ngôn ngữ bất xứng không ai hiểu nổi...

Mới hôm qua, “vị tổng thống vĩ đại” của chúng ta đã sử dụng chữ “F” khi đề cập tới Iran trong một cái Twitter rất là trang trọng tức là ông Trump đã Đ.M “thằng” Iran. Chưa thấy, mấy ông “cuồng Trump” ca tụng “hành động anh hùng” này của ông Trump nhưng gọi tổng thống Obama là thằng mọi đen thì đã có ông “cuồng” Trump làm rồi đấy.

Theo những quyển sách “chống” ông Trump thì cả đời, “vị tổng thống vĩ đại” là một người vô cùng cô đơn. Ông không có bạn, chỉ có thuộc hạ, những thuộc hạ sẵn sàng bán đứng ông với một lý do rất giống nhau: ông không xứng đáng để họ trung thành. Ông lại “ít” khi làm chuyện quang minh, chính đại nên cả đời chỉ lén lút, che giấu, đầu đuôi kia. Bây giờ, mọi sự bạch hóa, ông phải “quê” thôi.

Khi ông vào được tòa Bạch Ốc, ông cũng không khá hơn. Chỉ một mình. Gặp Putin một mình, gặp Kim Ủn Ủn một mình. Không có một phụ tá, một chuyên viên an ninh đi cùng. Rồi tất cả đều không đi đến đâu. Sờ dĩ phải nhắc lại điều này vì một mình ông Trump chống lại tất cả thế giới nhiều lần. Tóm lại, vị tổng thống Hoa Kỳ tên là Donald Trump chỉ hành động “một mình” với con gái, con trai và con rể mà không cần bàn luận với quốc hội hay các cố vấn như những vị tổng thống Hoa Kỳ tiền nhiệm.

Kể từ khi nhậm chức, từ tháng Giêng 2017 đến nay, danh sách các cam kết quốc tế mà ông Donald Trump xóa bỏ ngày càng dài: hiệp định tự do mậu dịch xuyên Thái Bình Dương – TPP; hiệp định Paris về khí hậu, thỏa thuận hạt nhân Iran, cùng với Israel rút khỏi tổ chức UNESCO, Hoa Kỳ rút khỏi Thỏa ước Toàn Cầu về di dân và tị nạn của Liên Hiệp Quốc, ra khỏi Hội Đồng Bảo An LHQ, không còn là thành viên của Cao Ủy Tị nạn LHD. Gần đây nhất, cúp ngân khoản dành cho Tổ Chức Y Tế Thế Giới giữa mùa đại dịch vì cho rằng tổ chức này là công cụ của Trung Cộng.

Vấn đề đặt ra là với tổng thống Trump, chính quyền Hoa Kỳ đang dần thân vào những khúc quanh nguy hiểm mà không ai có thể lường được những hậu quả nghiêm trọng trong những ngày sắp tới.

Ông Trump đánh trống rất to về cuộc tranh chấp thương mại với Trung Cộng để không giảm sự chú ý đến quyết định “một mình” của ông khi công nhận Jérusalem là thủ đô của Israel và dời tòa đại sứ Hoa Kỳ đến đây bất chấp sự phản đối của thế giới: Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc nhóm họp khẩn cấp ngay ngày hôm sau, 08/12/2019, các nước Ả Rập Hồi giáo lên án và tổ chức Hamas Palestine kêu gọi chiến tranh.

Chỉ riêng quyết định này, ông Trump lựa chọn sự cô lập về ngoại giao” và trên thực tế, chấm dứt vai trò trung gian hòa giải không thiên vị của “siêu cường” Hoa Kỳ”

trong cuộc xung đột Israel-Palestine. Dĩ nhiên, người duy nhất cổ vũ cho quyết định này của ông Trump là thủ tướng Israel Benjamin Netanyahu. Ông này hợp báo giới cao vỗ tay để hoan nghênh – khẳng định, đối với những ai còn ngờ vực, rằng tổng thống Mỹ Donald Trump không ngần ngại xóa bỏ mọi điều cấm kỵ để trở thành đồng minh thân thiết nhất của Do Thái.

Sự kiện này chắc chắn sẽ khiến cho Trung Đông bùng khói lửa nếu ông Trump tái đắc cử. Những quốc gia Ả Rập cho rằng ông Trump và Do Thái đã vi phạm hiệp định Oslo, được ký kết dưới sự bảo trợ của Mỹ năm 1993, Israel đã cam kết đàm phán về quy chế tương lai của Jérusalem trong khuôn khổ hiệp định hòa bình. Vua Jordan, một trong những nhà lãnh đạo ôn hòa nhất trong vùng Trung Đông, đã nhấn mạnh, vấn đề Jérusalem “mang tính quyết định để đạt được hòa bình và ổn định trong khu vực và trên thế giới”. Cho đến lúc này, không có hòa đàm thương thảo giữa Israel và Palestine.

Bình luận về việc này, các quan sát viên quốc tế tại Âu Châu nhận định rằng sự thiếu hiểu biết của ông Trump sẽ gây ra hậu quả khôn lường cho tình hình an ninh trên toàn thế giới. Khi nhóm lên “ngòi lửa” Jérusalem, ông tổng thống Mỹ tên là Donald Trump đã không biết về những nguy hiểm khôn lường trước được khi châm ngòi cho các vụ bạo động mới tại một vùng đất đang ở bên bờ vực của sự bùng nổ, mà không có một biện pháp nào nhằm tái thúc đẩy tiến trình hòa bình.

Bằng chứng là ngay sau quyết định của ông Trump công nhận Jerusalem là thủ đô của Do Thái, phó tổng thống Michael Pence đã bay tới Cận Đông để trấn an các quốc gia Ả Rập nhưng đa số lãnh tụ của các quốc gia này đã từ chối gặp ông Pence. Tất cả đều chờ đợi kết quả của cuộc bầu cử tháng 11 tới đây tại Hoa Kỳ.

Tệ hại hơn, báo chí Âu Châu cho biết, quyết định này của ông Trump chỉ nhằm “hợp thức hóa” những “việc đã rồi” bất chấp công pháp quốc tế của Israel. Chính phủ Israel được dựng lên ở Jérusalem, ngay từ năm 1948, nhưng phía Đông Jérusalem lại hoàn toàn của người Ả Rập cho đến năm 1967. Từ đó trở đi, tranh thủ việc chiếm đất, Israel xây dựng các khu định cư, di dân khoảng 200 ngàn người Israel đã tới sinh cơ lập nghiệp tại đây, sống xen kẽ với người Palestine, và điều này làm cho vấn đề quy chế “tự trị” của thành phố Jérusalem càng trở nên phức tạp.

Tổng thống Donald Trump tuyên bố, Jérusalem là thủ đô của Israel nhưng ông lại tránh đề cập đến Đông Jérusalem? Các lãnh tụ Hồi Giáo đặt vấn đề là liệu ông Trump có ý định chia phía Đông Jerusalem trở thành thủ đô của Nhà nước Palestine? Với lập luận này, ông Trump thừa nhận các khu định cư tại những vùng lãnh thổ Israel chiếm đóng hay di dân đến thì đều sẽ trở thành lãnh thổ của Israel như là một thực tế, bất chấp luật pháp quốc tế.

Riêng điều Do Thái khẳng định: Jérusalem là thủ đô của chúng tôi từ 3000 năm nay thì không chỉ khỏi Ả Rập Hồi giáo phản đối mà ngay cả những sử gia của thế giới cũng không khẳng định được điều này. Theo họ thì dù điều này có ghi trong kinh thánh của Do Thái thì cũng không có nghĩa đó là sự thật vì kinh thánh không phải là sách giáo khoa về địa lý hay là một chứng từ khẳng định được chủ quyền của Jerusalem thuộc về dân tộc Do Thái.

Kinh thánh không phải là cuốn sách về lịch sử và theo giới chuyên gia, kể cả các nhà khảo cổ Israel, thì tất cả những sự kiện trước 600 năm trước Công Nguyên nêu trong kinh thánh chỉ là huyền thoại. Không một dấu vết khảo cổ nào khẳng định các sự kiện đó, thậm chí còn phản bác. Do vậy, chuyện Jérusalem là thủ đô Israel từ 3000 năm nay cũng chỉ là huyền thoại. Mọi dân tộc đều cần có những huyền thoại thần bí. Nhưng liệu các huyền thoại thần bí này có phải là những điểm tham chiếu chính đáng để tạo ra một lý do chính trị và vào thời điểm hiện nay hay không?

Các lãnh tụ Âu Châu cảnh báo: Việc đưa những yếu tố tinh thần, tâm linh vào chính trị còn có một tên gọi khác: đó là thánh chiến. Câu hỏi còn lại mà chánh phủ Trump chưa trả lời trong những ngày qua đó là “Mối liên hệ giữa Israel-Palestine, tương lai sẽ ra sao ?” vì khi tổng thống Mỹ Donald Trump thừa nhận Jérusalem là thủ đô của Israel ông đã đi ngược lại các nguyên tắc của tiến trình hòa đàm từ trước đến nay, trong đó, Hoa Kỳ chỉ đóng vai trò trung gian, không nghiêng hẳn về phía Do Thái, đối đầu với tất cả khối Hồi giáo như ông Trump.

Trong khi đó, tuy vui mừng với quyết định “chú Sam” từ nay sẽ là người đồng minh thân thiết nhất thì Israel đang chuẩn bị để đối phó với những phản ứng từ phía dân tộc Palestine và nhất là khối các quốc gia Ả Rập Hồi Giáo tại Trung Đông. Tất cả đều đang “freeze – tê liệt” do Covid-19 nhưng điều đó không có nghĩa là ... cút trâu để lâu hóa bùn, “nó” sẽ không tự giải quyết như ông Trump đã “mơ mộng” về việc con Coronavirus sẽ tự biến mất...

Một cựu đại sứ Mỹ tại Trung Phi, ông Jeffrey Hawkins trong một bài viết trên báo Le Monde báo động vì: nền ngoại giao Hoa Kỳ đang chết dần. Nửa thế kỷ xây dựng một nền tảng ngoại giao lãnh đạo toàn cầu của siêu cường Hoa Kỳ vì sự vô ý thức của ông Trump đang đi vào ngõ cụt. Cựu đại sứ Jeffrey Hawkins từ chức vào tháng 09/2017. Lý do: Ông không thể tiếp tục đại diện cho một vị tổng thống không biết gì về chính trị thế giới, không có lý tưởng quốc gia dân tộc như ông Trump.

Theo cựu đại sứ Jeffrey Hawkins, chánh phủ Trump đang mất đi các nhà ngoại giao cao cấp nhất, kỳ cựu nhất, dày dặn kinh nghiệm nhất, các chuyên viên cao cấp, kinh nghiệm của ngành tình báo về nhân quyền, về khủng bố, Trung cộng, về Nga Sô cũng như các chuyên gia về nhiều lĩnh vực quan trọng khác mà một cường quốc như nước Mỹ phải có để đương đầu.

Mới đây, bà Barbara Stephenson, chủ tịch tổ chức American-Foreign Service Association, một nghiệp đoàn ngoại giao, đã cảnh báo «Thành phần lãnh đạo trong ngành Ngoại Giao Hoa Kỳ đã biến mất với tốc độ nhanh chóng mặt». Đã từng có 33 viên chức với cấp bậc tương đương tướng ba sao, nay đã giảm xuống còn 19 người. Đã từng có 431 viên chức tương đương cấp bậc tướng hai sao nay chỉ còn có 369 người. Tuần nào cũng có những người ra đi. Lý do thì rất nhiều. Nhưng cựu đại sứ Jeffrey Hawkins thì cho biết ông rời bộ Ngoại Giao Mỹ vì ba lý do chính:

1- Chính sách ngoại giao mới của ông Trump mang tính biệt lập, bảo hộ và dựa vào “sự ban phát” hơn là vào “lòng tin lẫn nhau”. Với tinh thần đó, chánh phủ Trump đề phòng với các đồng minh truyền thống của Mỹ, nhưng lại thoải mái hơn với các chế độ độc tài đã yểm trợ ông khi tranh cử; tập trung hơn vào các “chiến thắng” trước mắt hơn là các giá trị cơ bản, chú ý tới sức mạnh nhiều hơn là đối thoại ngoại giao.

2- Không chỉ vậy, từ khi Donald Trump trở thành tổng thống, ngành ngoại giao Mỹ mất dần uy tín. Tổng thống Donald Trump giao các nhiệm vụ ngoại giao quan trọng cho những người thân cận mà không đoái hoài gì đến ý kiến các nhà ngoại giao kỳ cựu. Bộ Ngoại Giao lại trở thành một đích nhắm trực tiếp để thanh trừng ... tàn tích của các chế độ Obama, Clinton. Chỉ một thời gian ngắn sau khi được bổ nhiệm làm ngoại trưởng, ông Rex Tillerson đã đề nghị cắt giảm 30% ngân sách cho bộ Ngoại Giao. Đề xuất này của ngoại trưởng Tillerson sau đó đã bị Quốc Hội bác bỏ. Bản thân Rex Tillerson, người dường như ít có ảnh hưởng tới tổng thống, không có kinh nghiệm về chính trị lẫn ngoại giao, cũng ít lắng nghe các nhà ngoại giao kỳ cựu dưới quyền về những vấn đề tế nhị mà Hoa Kỳ phải trực diện hàng ngày trên toàn thế giới. Việc ông Rex Tillerson phải ra đi không có gì đáng ngạc nhiên. Điều ngạc nhiên là sự chỉ trích nặng nề của ông Rex Tillerson dành cho Donald Trump.

3- Cuối cùng, vấn đề nằm ở nơi ông Trump. *The bus stops here.* Những người ủng hộ Donald Trump cho rằng ông Trump là người thẳng thắn, không tránh né tranh luận, sẵn sàng đề cập tới các “đề tài cấm kỵ” vì ông không phải là chính trị gia chuyên nghiệp.

Nhưng theo nhà ngoại giao Jeffrey Hawkins, chữ rửa kẻ thù, thậm chí cả đồng minh; can thiệp vào các mâu thuẫn phức tạp, chẳng hạn xung đột giữa Qatar và các nước vùng Vịnh, mà không suy nghĩ kỹ hay có sự chuẩn bị trước, đột ngột rút lui khỏi các thỏa thuận mà nước Mỹ đã mất nhiều năm mới đạt được hay đe dọa làm như vậy, khiêu chiến với Bắc Hàn và thường là chỉ bằng một tin nhắn trên mạng Twitter..., tất cả đều không phù hợp với ngành ngoại giao và nhất là không phải là cách hành xử của một người đang giữ chức vị tổng thống Hoa Kỳ.

Cựu đại sứ Jeffrey Hawkins cho biết khi còn là đại sứ Hoa Kỳ tại Trung Phi, khi phải giải thích với các nhà lãnh đạo Trung Phi về chính sách của tổng thống Hoa Kỳ Donald Trump quả thật là quá khó, vì những quyết định thiếu hiểu biết và tiền hậu bất nhất, tùy hứng của ông.

Trong bối cảnh như vậy, nhiều nhà ngoại giao kỳ cựu đã chọn lựa sự ra đi. Điều đó có nghĩa là chánh phủ Hoa Kỳ thời ông Trump đã mất đi nhiều chuyên gia về các khu vực, mất đi các cố vấn khôn ngoan, dày dặn kinh nghiệm về chiến lược ngoại giao cho các vấn đề phức tạp mà rất hiếm khi một giải pháp quân sự đơn thuần có thể nghĩ đến. Và quan trọng hơn, theo ông Jeffrey Hawkins, điều đó có nghĩa là trong nhiều trường hợp, nước Mỹ không còn cái gọi là “chính sách ngoại giao”.

Cựu đại sứ Jeffrey Hawkins đã kết luận bài viết của ông bằng trích dẫn lời của ông Trump khi nhậm chức: Người giữ vai trò quan trọng trong việc thực thi chính sách ngoại giao của Mỹ không phải là tổng thống, không phải là ngoại trưởng mà là các đại sứ, chuyên gia, các viên chức ngoại giao kỳ cựu... Nhưng đáng tiếc là với một người như ông Trump, không còn nhiều người như vậy ở lại bộ Ngoại Giao Mỹ. Quá trình đào tạo một viên chức ngoại giao cao cấp không phải là dễ dàng và không phải một thời gian ngắn hạn mà làm được. Và nếu không có người thay thế xứng đáng và có khả năng, vai trò lãnh đạo của Hoa Kỳ trên thế giới sẽ rất khó duy trì.

Điều chán nản hết sức là ... một công dân Hoa Kỳ vào lúc này. Từ năm 1964, đã có một dự luật bắt các cơ sở làm việc phải tạo cho nhân viên một nơi chốn an toàn, không được kỳ thị. Nhân viên có thể điền đơn than phiền với Ủy Ban Bảo Vệ Quyền

Bình Đẳng - the Equal Employment Opportunity Commission hay là đấm đơn kiện. Nhưng mãi đến năm 1991, khi bà giáo sư Luật Anita Hill ra điều trần trước Thượng Viện về người được đề nghị vào Tối cao Pháp Viện Hoa Kỳ Clarence Thomas thì chánh phủ liên bang mới thực sự đòi hỏi những cơ sở phải chịu trách nhiệm về sự an toàn của nhân viên hay công nhân. Thế thì từ khi bà Anita Hill ra Thượng Viện năm 1991 đến nay, thì sự việc có khác gì không nhỉ?

30 năm qua, tổng thống Trump vẫn coi người dân như cỏ rác khi ông Trump không tuân thủ những qui luật khoa học để tránh dịch bệnh lây lan. Từ năm 1964, đã có cái dự luật bắt các cơ sở làm việc phải tạo cho nhân viên một nơi chốn an toàn, không được kỳ thị và nhân viên có thể điền đơn than phiền với Ủy Ban Bảo Vệ Quyền Bình Đẳng - the Equal Employment Opportunity Commission hay là đấm đơn kiện. Thế thì đã có bao nhiêu nhân viên an ninh, bao nhiêu người đang phục dịch ông Trump và gia đình và có thể bị dịch bệnh lây lan? Ai sẽ bảo vệ họ? Họ có kiện ông Trump hay không?

Do đó, không ai có thể bảo vệ mình bằng chính mình, chánh Biện Lý của tiểu bang Minnesota Dana Nessel cho biết như thế khi họp báo nói về âm mưu của bọn cực đoan da trắng đòi bắt cóc bà Thống Đốc Gretchen Whitmer vì chống đối những điều lệ của bà khi chống dịch bệnh. Những người này muốn chuẩn bị chiến tranh nhưng không hề muốn có hòa bình. Khi nghe đến điều này, Đào Nương tôi lại giật mình. Vì người khởi xướng hòa bình thường là những “ông” đang ở thế thượng phong. Ví dụ như trong vụ Isreal-Palestine, ông Do Thái không bắt tay thì còn lâu ông Palestine mới có cơ hội nói chuyện hoà bình. Như ông De Klerk mà nhất định không thả ông Mandela ra khỏi tù thì còn lâu ông Mandela mới có cơ hội nói chuyện hoà bình. Nhóm chuẩn bị chiến tranh này lại được sự hỗ trợ của công dân số 1 Donald Trump tức là đang ở thế thượng phong mà lại đòi khởi động chiến tranh thay vì hòa bình là ... nằm thao?

Trong những ngày sắp tới, “hòa khí” giữa hai phe chống và cuồng Trump sẽ phải khác đi nếu ông thắng cử. Hy vọng thế. Bởi vì, đất nước này không thể đi xuống nhiều hơn nữa! Hy vọng sau khi thắng cử, ông Trump sẽ không gây chiến với mọi người, mọi giới, với toàn thế giới như ông đã làm trong nhiệm kỳ đầu: ông sẽ không “chửi” FBI, CIA là ngu, không hữu hiệu, không gọi báo chí là đồ thổ tả chỉ biết loan tin vịt, ông không “F” “thằng” lãnh tụ nào trên thế giới cả khi nó “chê” ông như ông đã ĐM tổng thống Iran ngày hôm qua, không có “công dân cái” nào bị ông gọi là “con heo mập – Fat Pig” như cô đào Rosie McDonnel, không ông tướng nào bị chê là “undergrad – thiếu khả năng” như ông tướng Mattis... Và nhất là cầu trời cho ông Trump thắng cử... để các cộng đồng bạn không nhìn vào cộng đồng Việt Nam mà cười cho thúi đầu bởi vì vắc cờ, vắc xí, vắc xe vận động âm âm mà lại không đi đến đâu?

Đào Nương

Phản bình luận của người đọc:

Nguyen ... Tìm mãi mới thấy được một bài bình luận chống TT Trump tương đối có thể đọc được. Bài bình luận này chỉ đưa ra những thí dụ sai lệch (fake news) được phần lớn báo chí thiên tả lập đi lập lại hàng ngày trong mấy tháng gần đây nhưng lại không đưa ra những gì Joe Bidden (và đang Dẫn Chủ) đã làm & sẽ làm cho đất nước này để thuyết phục người đọc nên bầu cho Joe Bidden cả!

*The Cuong ... Tương lai Do Thái sẽ dựng tượng Trump và con rể ở Jerusalem để đòi đòi nhớ ơn họ, mặc cho Dân Palestine và Ả Rập tiếp tục thù Dân Mỹ.
Riêng bà Đào Nương viết bài này rất hay. Có một khoảng thời gian dài tôi không đọc các bài viết của bà sau cuộc tranh cãi bằng tiếng Pháp giữa bà và nhà thơ Nguyễn chí Thiện tác giả Hoa địa ngục.*